

Maria, dona humil i universal

Romà Casanova, bisbe de Vic

Les paradoxes formen part de la doctrina cristiana. Dos fets, en principi contradictoris, són afirmats al mateix temps. Això s'esdevé en Maria, la Mare del Senyor. Es qualifica a ella mateixa com dels petits, dels humils, dels pobres: *El Senyor ha mirat la petitesa de la seva serventa* (Lc 1,48), canta en el Magníficat. És que Myriam (en català, «Maria») fou simplement la mare de Yeshouah (en català, «Jesús»). Aquesta és la seva petitesa que, al mateix temps, és d'una tal grandesa que la fa dona universal.

Maria pertany a la història, quasi d'una manera universal, molt més que cap altra dona

La maternitat de Maria la uneix al seu fill en la quotidianitat de la vida senzilla i amagada. En el seu poble de Natzaret, amb el seu espòs, ella fou, com ensenyava magistralment el bisbe Josep Maria Guix, *Santa Maria de les feines senzilles* (títol d'una carta pastoral del meu predecessor). Maria ha participat plenament en la vida de Crist, a partir del consentiment incondicional a l'anunci que venia de dalt, essent testimoni privilegiat de la seva infància i la vida oculta, acompanyant el seu fill en el dia a dia, durant trenta anys, dels trenta-tres de la vida d'ell. A més, ella va participar en la seva missió, des del seu naixement, on ho era tot, fins a la seva mort, quan fou el testimoni més íntim i més colpit. Sense oblidar la seva presència en molts moments del ministeri del seu fill en què ella prenia especial relleu, com a les noces de Canà de Galilea. Podem afirmar sense cap recança que ella ha estat l'únic membre indissolublement fundador del fet de Crist i de la seva Església, des de l'Encarnació a l'Església naixent i orant en l'espera de la Pentecosta.

Per aquesta comunió amb Jesucrist i la seva Església, Maria pertany a la història, quasi d'una manera universal, molt més que cap altra dona de reputació gloriosa. Moltes han estat les dones grans en la història de la humanitat, excel·lint en molts camps —heroïnes, reines, artistes, científiques—, però la humil Maria les depassa totes en glòria. Solament ens cal imaginar la seva presència en tantíssimes medalles i representacions religioses i artístiques. Quantes capelles, esglésies, basíliques, catedrals són dedicades a ella! Els pobles i ciutats dedicats a santa Maria o que la tenen per patrona són innombrables. El seu nom el porten moltes dones i també homes. Les inspiracions poètiques i musicals amb el Magníficat o amb l'avemaria i altres composicions les podem trobar arreu i amb gran bellesa. Certament, Maria forma un cos amb la història universal reorientada per Crist.

